

Niezgoda lub kąkol

(16 niedziela zwykła, rok A, Mateusz 13, 24-43)

Kto nie był oskarżany o „sianie niezgody” w grupie! To obraz, jakiego używamy często, nie wiedząc iż pochodzi bardzo prawdopodobnie z tekstu Mateusza z rozdziału 13. Gdyż słowo greckie użyte w ewangelii to „zizania”, które w języku francuskim, jest „zizanie”, następnie „ivraie” (kąkolem).

Ten kąkol, gdy jest w trawie, łączy się ze zbożem. Dostrzega się go gdy jest duży, ale jest już za późno: niemożliwe, aby wyrwać go bez równoczesnego wyrwania zboża, tak ściśle przy sobie rosną te dwie rośliny.

Kąkol upajający, zwany „zielem pijanym”, jest rośliną toksyczną, gdyż jego ziarna zostały zaatakowane przez grzyb o silnych właściwościach narkotycznych, którymi zatruł się niejeden.

Symbol, jakiego używa Chrystus zwracając się do tłumu i mówiąc o „dobrym ziarnie i kąkolu” jest wyjątkowo interesujący z powodu nazwy. Scala w istocie wiele elementów jak, w pewnych sytuacjach, nie można określić Zła na początku (kąkol rosnący), czy nie można łatwo oddzielić Dobra od Zła (koegzystencja zboża i kąkolu), czy jeszcze że Zło może niekiedy przyciągać człowieka (obiecane upojenie).

Tak, w ciągu naszego życia, jesteśmy skonfrontowani ze złem rozpowszechnionym w świecie, z kąkolem który jest wszędzie. Ale jak prosi nas Chrystus, bądźmy cierpliwi i nie próbujmy wyrwać kąkolu z nas: jest sędzia i będzie sąd. W dniu żniw kąkol zostanie wrzucony w ogień a ziarna zboża wypełnią spichlerze Pana.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna S.